

KLAIĆ & KLAJĆ

odvjetničko društvo - Law firm - Rechtsanwaltsozietät

HR-44320 KUTINA, Kolodvorska 24, Tel.: +385 (0)44 682-420, Fax: +385 (0)44 682-421,
Pisarnica HR-10000 ZAGREB, Boškovićeve 6/II, Tel.: +385 (0)1 4816-372; Fax: +385 (0)1 4816-383
e-mail: ured@klaic-klaic.hr

Zagreb, dne 17.08.2026.
Naš znak: 68/2019
Vaš znak: St-5877/2016

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

10000 ZAGREB

Stečajni postupak:
Stečajni vjerovnik:

1. HRANILOVIĆ BARICA iz Zagreba, Trnsko 1B, OIB 14296669912, kao pravni sljednik sada pok. NIKOLE HRANILOVIĆA iz Zagreba, Trnsko 1B, OIB 81548231629,
2. DUMANČIĆ STJEPAN iz Zagreba, Antuna Šoljana 7, OIB 43266041842, koje oboje zastupaju punomoćnici NIKOLA KLAJĆ i MLADEN KLAJĆ, odvjetnici u odvjetničkom društvu KLAJĆ & KLAJĆ

Stečajni dužnik: DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Jurja Dalmatinca 7, OIB 02734240858

Razlučni vjerovnik: ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o., Nova Gradiška, Ulica I Industrijski odvojak 8, ranije na adresi Nova Gradiška, Baruna Trenka 221, OIB 66950824428, koje zastupa punomoćnica TATJANA PRACNY – NOVAK, odvjetnica u Slavonskom Brodu

PRIJEDLOG

stečajnih vjerovnika za dopuštenje revizije
protiv rješenja Visokog trgovačkog suda
Republike Hrvatske broj PŽ-1357/2026-2 od
01. srpnja 2026. godine

BARICA HRANILOVIĆ i STJEPAN DUMANČIĆ kao stečajni vjerovnici stečajnog dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju temeljem odredbe članka 385.a, 387. i 400. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona podnose prijedlog Vrhovnom sudu Republike Hrvatske za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1357/2026-8 od 01. srpnja 2026. godine zbog pravnih pitanja koja su važna za odluku u stečajnom postupku koji se nad istim stečajnim dužnikom vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem St-5877/2016, posebno jedankopravnog namirenja svih stečajnih vjerovnika, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, ali i za razvoj prava, posebno stečajnog kroz sudsku praksu.

Navedenim drugostupanjskim rješenjem prihvaćena je žalba razlučnog vjerovnika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o. te je ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-5877/2016-448 od 03. ožujka 2026. godine bez da je istim rješenjem predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak niti je odredio da se o prestanku spornog razlučnog prava ponovno odlučuje.

Iz tog razloga ovaj prijedlog za dopuštenje revizije stečajnih vjerovnika protiv drugostupanjskog rješenja je dopušten jer je stečajni postupak o predmetu odlučivanja pravomoćno završen u smislu odredbe članka 400. stavka 1. ZPP-a.

Navedenim pak prvostupanjskim rješenjem utvrđeno je da je razlučno pravo razlučnog vjerovnika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o., Nova Gradiška, Ulica I. industrijski odvojak 8 (ranije Baruna Trenka 221), OIB: 66950824428, na imovini stečajnog dužnika DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Jurja Dalmatinca 7, OIB: 02734240858, koja se odnosi na nekretnine upisane u zemljišne knjige koje vodi Općinski sud u Novom Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Novi Zagreb, zk.ul. 10381 k.o. Blato Novo, kč.br. 1460/1 Karlovačka cesta, dvorište i poslovna zgrada Zagreb, Karlovačka cesta 24, 24A, površine 4464 m², i to 19. suvlasnički dio: 79/1000 etažno vlasništvo (E-19), poslovni prostor oznake BPP2 u prizemlju B diletacije neto korisne površine 136,89 m² neodvojivo povezano s vlasništvom spremišta BPP2 tlocrtne površine 53,56 m² i spremište BPP2 tlocrtne površine 100,66 m² u podrumu A diletacije, garažnog mjesta oznake G29 tlocrtne površine 12,59 m² u podrumu B diletacije, garažnih mjesta oznake G12 tlocrtne površine 15,40 m², oznake G13 tlocrtne površine 15,40 m², oznake G16 tlocrtne površine 15,40 m², oznake G17 tlocrtne površine 15,40 m², oznake G18 tlocrtne površine 15,60 m², i oznake G19 tlocrtne površine 15,70 m², u podrumu C diletacije, kao s vlasništvom vanjskog parkirališnog mjesta oznake PM51 tlocrtne površine 13,75 m², sve u etažnom elaboratu označeno smeđom bojom, stečeno uknjižbom založnog prava dana 07. rujna 2016. pod brojem Z-19272/16, prestalo otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Jurja Dalmatinca 7, OIB: 02734240858, dana 26. srpnja 2017.

Podredno je točkom II. istog prvostupanjskog rješenja određeno da će se prava iz točke I. izreke istog prvostupanjskog rješenja brisati iz zemljišnih knjiga koje vodi Općinski sud u Novom Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Novi Zagreb, zk.ul. 10381 k.o. Blato Novo, kč.br. 1460/1 Karlovačka cesta, dvorište i poslovna zgrada Zagreb Karlovačka cesta 24, 24A, površine 4464 m², i to 19. suvlasnički dio: 79/1000 etažno vlasništvo (E-19), po pravomoćnosti istog prvostupanjskog rješenja te je nalaženo Općinskom sudu u Novom Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Novi Zagreb postupiti po odluci iz točke II. izreke istoga rješenja po pravomoćnosti istog..

Dokaz: uvid u rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1357/2026-8 od 01.07.2026. godine, rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu broj St-5877/2016-448 od 03.03.2026. godine, uvid u stečajni predmet Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-5877/2016

II

Tijekom postupka pred nižestupanjskim sudovima pojavila su se stečajnopravna pitanja o kojima Vrhovni sud Republike Hrvatske još uvijek nije zauzeo pravno shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanju koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, ali posebno za razvoj stečajnog prava kroz sudsku praksu.

Podnositelji, kao stečajni vjerovnici u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju, na temelju članaka 385.a, 387. i 400. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona podnose prijedlog za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1357/2026-8 od 1. srpnja 2026. godine.

Prvostupanjskim rješenjem bilo je utvrđeno da je razlučno pravo vjerovnika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o., stečeno uknjižbom založnog prava dana 07. rujna 2016. pod brojem Z-19272/16, prestalo otvaranjem stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom DELTA BLATO d.o.o. u stečaju te je određeno brisanje toga prava iz zemljišnih knjiga.

U konkretnom slučaju, prava osnova založnog prava, a samim time i razlučnog prava razlučnog vjerovnika ELEKTRO TERMIČKI SUSTAVI d.o.o. je Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke (u daljem tekstu – Sporazum) zaključen dana 07. prosinca 2015. godine te solemniziran po Javnom bilježniku, pri čemu isti ne sadrži samo odredbe o zasnivanju založnog prava – hipoteke na nekretninama stečajnog dužnika već i odredbe o visini duga, rokovima plaćanja, izvršnoj klauzuli i drugim pravima i obvezama ugovornih strana.

Založno pravo – hipoteka upisana je na nekretninama stečajnog dužnika tek 07. rujna 2016. godine, odnosno na dan podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukinuo je prvostupanjsko rješenje polazeći od pravnog shvaćanja da se odredba članka 168. stavka 1. SZ-a odnosi na razlučna ili slična prava stečena sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem, ali ne i na dobrovoljna ugovorna razlučna prava, koja prema shvaćanju drugostupanjskog suda mogu biti predmetom pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika prema člancima 198. do 215. SZ-a.

Dokaz: kao gore, uvid u Sporazum o zasnivanju založnog prava – hipoteke od 07.12.2015. godine potvrđen od strane Javnog bilježnika DAMIRA ANDRAŠIĆA u Zagrebu dana 07.12.2015. godine pod brojem OV-11972/2015.

PRAVNA PITANJA

Podnositelji predlažu da Vrhovni sud Republike Hrvatske dopusti reviziju zbog sljedećih pravnih pitanja i to:

- 1. Isključuje li dobrovoljna ugovorna pravna osnova založnog prava primjenu članka 168. stavka 1. SZ-a neovisno o tome što založno pravo na nekretnini, kao stvarno i razlučno pravo, nije stečeno u vrijeme sklapanja Ugovora, nego tek uknjižbom u zemljišnu knjigu unutar razdoblja propisanog tom odredbom?***

2. *Je li za ocjenu primjenjuje li se članak 168. stavak 1. SZ-a na založno pravo na nekretnini odlučna pravna osnova stjecanja toga prava ili trenutak i način njegova stvarnopravnog stjecanja uknjižbom, kada vjerovnik prije uknjižbe nije imao založno pravo niti položaj razlučnog vjerovnika?*
3. *Isključuje li okolnost da pravni posao koji predstavlja pravnu osnovu za zasnivanje založnog prava može biti predmet pobijanja prema člancima 198. do 215. Stečajnog zakona primjenu članka 168. stavka 1. Stečajnog zakona na razlučno pravo koje kao stvarno pravo nije stečeno tim pravnim poslom, nego tek naknadnom uknjižbom unutar razdoblja od 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka iz članka 168. stavka 1. Stečajnog zakona?*

O b r a z l o ž e n j e:

Iz nižestupanjskih rješenja proizlazi i među sudionicima tijekom postupka nije sporno:

- *da je pravna osnova za zasnivanje predmetnog založnog prava nastala 07. prosinca 2015. godine,*
- *da je založno pravo upisano u zemljišne knjige dana 07. rujna 2016. godine,*
- *da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom podnesen također 07. rujna 2016. godine.*

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske te činjenice izrijekom navodi kao nesporne.

Prvostupanjski sud polazi od članka 309. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, prema kojem se dobrovoljno ugovorno založno pravo na nekretnini stječe uknjižbom, te je zaključio da je predmetno razlučno pravo stečeno upravo dana 7. rujna 2016., istoga dana kada je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nas stečajnim dužnikom.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ne dovodi u pitanje datum uknjižbe, nego zauzima pravno shvaćanje prema kojem dobrovoljna ugovorna priroda založnog prava sama po sebi isključuje primjenu članka 168. stavka 1. SZ-a.

Prema tome, odlučno pravno pitanje nije kada je predmetna uknjižba provedena, već kakvo pravno značenje za primjenu članka 168. stavka 1. SZ-a ima činjenica da je založno pravo kao stvarno pravo stečeno tek unutar kritičnog razdoblja, premda je njegov pravni temelj nastao ranije.

Razlozi važnosti prvog i drugog pravnog pitanja

Postavljena pitanja važna su za odluku u ovom stečajnom postupku jer odgovor na njih izravno određuje je li predmetno razlučno pravo prestalo otvaranjem stečajnog postupka.

Ona istodobno nadilaze konkretan slučaj i zahtijevaju razvoj prava kroz sudsku praksu.

Kod dobrovoljne hipoteke na nekretnini potrebno je razlikovati pravnu osnovu stjecanja – pravni posao – od stvarnopravnog stjecanja založnog prava uknjižbom.

Prije uknjižbe vjerovnik na temelju samog ugovora nema uknjiženu hipoteku na nekretnini.

U predmetnom slučaju pravna osnova nastala je još 07. prosinca 2015. godine, ali je založno pravo upisano na nekretninama tek 07. rujna 2016., upravo na dan podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom-

Članak 168. stavak 1. SZ-a kao relevantnu pravnu činjenicu određuje trenutak u kojem stečajni vjerovnik „**stekne koje razlučno ili slično pravo**“.

Stoga je potrebno razjasniti može li ugovorna priroda pravne osnove sama po sebi učiniti potpuno nevažnim trenutak u kojem je založno i razlučno pravo kao stvarno pravo stvarno stečeno.

Pitanje ima opće značenje jer se ista pravna situacija može pojaviti u svakom stečajnom postupku u kojem **vjerovnik raspolaže ranije nastalom ispravom podobnom za uknjižbu, ali uknjižbu i time stjecanje založnog prava provede tek neposredno prije ili nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.**

Potreba razvoja prava kroz sudsku praksu

Osporavano pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nije izolirano.

Isti sud u pobijanom rješenju izrijekom se poziva na svoje ranije nepublicirano rješenje broj **PŽ-2142/2022-3 od 18. svibnja 2022 godine.**, navodeći da je i u toj odluci zauzeto shvaćanje prema kojem se članak 168. stavak 1. SZ-a ne odnosi na dobrovoljna ugovorna razlučna prava.

Međutim, navedeno pravno shvaćanje ne daje odgovor na granično pitanje koje se pojavilo u ovom stečajnom postupku i to:

je li ugovorna pravna osnova dovoljna da se članak 168. stavak 1. SZ-a isključi i onda kada samo založno pravo kao stvarno pravo prije kritičnog razdoblja (dakle 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka) postojalo???

Postoji stoga potreba da Vrhovni sud Republike Hrvatske utvrdi opći kriterij za razgraničenje pravne osnove založnog prava od njegova stvarnopravnog stjecanja za potrebe primjene članka 168. stavka 1. SZ-a.

Svrha, cilj i doseg članka 168. stavka 1. SZ-a

Članak 168. stavak 1. SZ-a dio je zakonskog uređenja kojim se štiti kolektivno namirenje stečajnih vjerovnika od određenih prednosti razlučnih prava stečenih neposredno prije stečaja.

Odredba je smještena neposredno nakon članka 167. SZ-a, prema kojem stečajni vjerovnici svoje tražbine prema dužniku mogu ostvarivati samo u stečajnom postupku.

Njezina je svrha spriječiti da pojedini vjerovnik u neposrednom vremenskom razdoblju pred stečaj individualnim stjecanjem osiguranja promijeni svoj položaj prema ostalim vjerovnicima tako da iz položaja običnog stečajnog vjerovnika prijeđe u položaj vjerovnika s pravom odvojenog namirenja.

Podnositelji ne tvrde da članak 168. stavak 1. SZ-a izrijekom propisuje prestanak svakog ugovornog založnog prava stečenog u kritičnom razdoblju.

Upravo činjenica da norma izrijekom govori o stjecanju prava sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem zahtijeva odgovor na pitanje **dokle doseže**

navedeno razlikovanje kada vjerovnik prije kritičnog razdoblja uopće nije imao založno niti razlučno pravo.

U konkretnom slučaju vjerovnik do 07. rujna 2016. nije imao uknjiženo založno pravo

Uknjižbom toga dana stječe stvarno pravo koje mu daje razlučno pravo, dakle pravo odvojenog namirenja, a upravo je istog dana podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom.

Nejednak pravni položaj razlučnih vjerovnika

Pravno shvaćanje iz osporavanog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske dovodi do različitog tretmana dvaju vjerovnika koji prije kritičnog razdoblja od 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nemaju uknjiženo založno pravo, ali ga steknu tijekom tog razdoblja.

Ako vjerovnik založno pravo stekne prisilnim sudskim osiguranjem, članak 168. stavak 1. SZ-a predviđa njezin prestanak danom otvaranja stečajnog postupka.

Ako drugi vjerovnik u istom razdoblju prvi put stekne založno pravo uknjižbom na temelju ranije sklopljenog ugovora, prema pravnom shvaćanju pobijane odluke takvo je pravo u cijelosti izvan dosega članka 168. stavka 1. SZ-a.

U oba slučaja pravna posljedica stjecanja za ostale stečajne vjerovnike jest nastanak ili gubitak prava odvojenog namirenja na određenoj imovini stečajnog dužnika.

Podnositelji ne tvrde da pravni način stjecanja nije relevantan.

Međutim, tumačenjem kako to čini drugostupanjski sud proizlazi da su oni vjerovnici koji su stekli razlučno pravo temeljem ugovornog založnog prava, neovisno o vremenu kad je isto uknjiženo u zemljišne knjige, dakle i u roku kraćem od 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka u privilegiranom položaju u odnosu na one koju su isto pravo stekle temeljem sudske ili izvansudske ovrhe ili prisilnim sudskim osiguranjem čija razlučna prava prestaju, bez potrebe vođenja bilo kakve parnice radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, temeljem samog zakona i to danom otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom.

To sasvim sigurno nije bila intencija zakonodavca prilikom predlaganja i usvajanja odredbe članka 168. stavka 1. SZ-a.

Takvo pravno shvaćanje kako je zauzeo Visoki trgovački sud Republike Hrvatske omogućuje manipuliranje založnim, a posredno i razlučnim pravima u stečajnom postupku upravo kako je to ovdje učinio razlučni vjerovnik podnošenjem prijedloga za uknjižbu založnog prava tek s danom podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom.

Stoga podnositelji drže da je upravo zbog postojanja te razlike potrebno je da Vrhovni sud utvrdi **je li ugovorna pravna osnova sama po sebi dovoljan kriterij za potpuno isključenje primjene članka 168. stavka 1. SZ-a i onda kada razlučno pravo kao stvarno pravo nastaje tek u zakonom određenom razdoblju od 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.**

Razlozi važnosti trećeg pravnog pitanja

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svoje pravno shvaćanje dodatno obrazlaže tvrdnjom da dobrovoljno ugovorna razlučna prava mogu biti predmet pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika prema člancima 198. do 215. SZ-a.

Time je pitanje odnosa članka 168. stavka 1. SZ-a i instituta pobijanja sastavni dio razloga osporavanog rješenja.

Međutim, navedena dva instituta imaju različite pretpostavke i različite pravne posljedice.

Članak 168. stavak 1. SZ-a, ako su njegove zakonske pretpostavke ispunjene, dovodi do prestanka razlučnog prava otvaranjem stečajnog postupka.

Pobijanje pravnih radnji ovisi o postojanju pretpostavki pojedinog pobojnog razloga.

U konkretnom slučaju, treba razlikovati pravni posao sklopljen 07. prosinca 2015. godine od stjecanja stvarnog založnog prava uknjižbom dana 07. rujna 2016. godine.

Stoga činjenica da ugovorna pravna osnova potencijalno može biti predmet pobijanja sama po sebi ne odgovara na pitanje pravnog učinka kasnijeg stvarnopravnog stjecanja razlučnog prava za primjenu članka 168. stavka 1. SZ-a.

Sve to su razlozi zbog kojih je potrebno da o navedenim istaknutim stečajnopravnim pitanjima Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzme svoje pravno shvaćanje jer je isto važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i razvoj prava kroz sudsku praksu..

Iz navedenih razloga predlagatelji kao stečajni vjerovnici predlažu da Vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske temeljem odredbe čl. 389. ZPP-a dopusti podnositeljima ovog prijedloga podnošenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1476/2026-2 od 19. svibnja 2026. godine.

BARICA HRANILOVIĆ i dr., po punomoćnicima: